

Sygn. akt VII U 2372/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuty Dadej - Więsyk

Protokolant p.o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 roku w Lublinie

sprawy K. B.

z udziałem zainteresowanej P. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczeń społecznych

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 12 września 2014 roku znak (...) - (...)

(...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 2372/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 września 2014 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442 z zm.) oraz art. 83 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 roku, poz. 121 t.j.) stwierdził, że P. R. jako pracownik u płatnika składek C. D. K. B. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku (decyzja z 12 września 2014 r. – akta ZUS).

W odwołaniu skarżący K. B. nie zgodził się ze wskazaną decyzją oraz wniósł o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że P. R. podlega ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2014 roku (odwołanie – k. 2 – 4 akta sądowe).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty, które legły u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. B. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług fryzjersko-kosmetycznych C. D. K. B. od 2012 r., w ramach której funkcjonują salony kosmetyczne (...) przy ul. (...)” przy ul. (...). Wnioskodawca zatrudnia około 20 osób na podstawie umowy o pracę na stanowiskach fryzjer, kosmetyczka, recepcjonistka. W pełnym wymiarze czasu pracy zatrudniony jest przedstawiciel handlowy, recepcjonistka, animator dla dzieci. Pozostałe osoby zatrudnione są przeważnie na 1/4 etatu z najniższym wynagrodzeniem krajowym. Pełnomocnikiem wnioskodawcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą jest jego matka E. B. (1).

Z podsumowania księgi przychodów i rozchodów za 2013 rok i 2014 rok wynika, iż 2013 rok zamknął się stratą 250 712, 63 zł, natomiast za 2014 r. strata wyniosła 153 733,06 zł. (k. 46, 47) C. D. K. B. w latach 2013-2013 r, dokonywała kolejnych inwestycji związanych z działalnością.

W 2014 r, K. B. wraz z pełnomocnikiem poprzez ogłoszenie poszukiwali osoby na stanowisko menagera ds. marketingu. Ich zamiarem było zatrudnienie osoby z wyższym wykształceniem, „prawej ręki”, na podstawie umowy zlecenia.

W wyniku rozmów rekrutacyjnych zdecydowali się zatrudnić zainteresowaną P. R. i podpisać z nią umowę o pracę, gdyż to był jeden z jej warunków (zeznania wnioskodawcy – k. 97v, zeznania świadka E. B. (1) – k. 94-96v).

Zainteresowana P. R., zgodnie z dokumentem zgłoszeniowych ZUS ZUA, została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w dniu 8 kwietnia 2014 roku z datą zgłoszenia do ubezpieczeń od 1 kwietnia 2014 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w związku z roszczeniem o wypłatę zasiłku dla zainteresowanej P. R. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika (...) D. K. B. przeanalizował konto ubezpieczonej i konto płatnika składek oraz wdrożył postępowanie wyjaśniające.

Ze złożonych dokumentów rozliczeniowych wynika, iż płatnik wykazał dla ubezpieczonej P. R. w okresie od 11 czerwca 2014 roku do 13 lipca 2014 roku wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, natomiast w okresie od 15 lipca 2014 roku do 31 lipca 2014 roku płatnik wykazał zasiłek chorobowy.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wezwał płatnika (...) D. K. B. o dostarczenie dokumentów potwierdzających fakt zatrudnienia zainteresowanej P. R. tj. umów o pracę, listy obecności lub ewidencji czasu pracy, zaświadczenia o odbyciu szkolenia bhp, zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, listy płac, kwestionariusza osobowego, zakresu obowiązków i innych dokumentów potwierdzających świadczenie pracy przez pracownika.

W odpowiedzi na wezwanie płatnik złożył następujące dokumenty: umowę o pracę z dnia 1 kwietnia 2014 roku zawartą na czas określony od 1 kwietnia 2014 roku do 30 kwietnia 2019 roku, w nienormowanym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem 3.000 zł netto, na stanowisku koordynator ds. marketingu, w umowie ustalono równoważny tydzień pracy oraz pracę w soboty i niedziele; zaświadczenie lekarskie z dnia 5 kwietnia 2014 roku o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku koordynator ds. marketingu, ważne do 5 kwietnia 2017 roku; oświadczenie pracownika o zapoznaniu się z przepisami BHP; kartę szkolenia wstępnego, z której wynika że instruktaż ogólny i instruktaż stanowiskowy zostały przeprowadzone w dniu 1 kwietnia 2014 roku; informację dla pracownika o obowiązującej dobowej i tygodniowej normie czasu pracy, urlopie wypoczynkowym, długości okresu wypowiedzenia, porze nocnej, terminie, miejscu i czasie wypłaty wynagrodzenia, przyjętym sposobie potwierdzania przez pracowników przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy; oświadczenie pracownika dla celów obliczania miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy; kwestionariusz osobowy; wniosek o udzielenie urlopu wypoczynkowego od 2 czerwca 2014 roku do 6 czerwca 2014 roku; zakres obowiązków; roczną kartę ewidencji obecności w pracy; listy płac za miesiące od kwietnia 2014 roku do czerwca 2014 roku; faktury z dnia 30 kwietnia 2014 roku i 30 maja 2014 roku podpisane przez P. R..

Do zakresu obowiązków zainteresowanej P. R. należało: współpraca z kontrahentami w zakresie badań marketingowych oraz doradztwo w zakresie zarządzania i marketingu, nadzorowanie i współpraca z serwisami zakupów grupowych (...), (...) itp. w akcjach promocyjnych salonów kosmetycznych, organizowanie i nadzorowanie promocji wewnętrznych w salonach kosmetycznych, aktualizacja stron www, współpraca z salonami w zakresie aktualizacji cenników, rozliczania pracowników, zakupów, pomoc w zakresie prowadzenia recepcji w salonach, pomoc w sprawach administracyjnych.

Celem zatrudnienia zainteresowanej było stworzenie stanowiska menagera, „prawej ręki” właściciela. Głównym zadaniem P. R. miało być stworzenie nowych oraz rozbudowanie istniejących zadań marketingowych, wpływ na rozwój firmy (zeznania E. B. – j.w.). W czasie zatrudnienia P. R. m.in. ustalała oferty promocyjne wewnętrzne i zewnętrzne. W ramach nich przekazywała zewnętrznej firmie informatycznej aktualne treści dot. usług, po przeprowadzeniu rozmów z pracownikami opracowała 6 tekstów SMS z ofertą usług dla klienta i po ich zaakceptowaniu przez właścicieli, zajmowała się również wysyłaniem SMS-ów. Zainteresowana przygotowała również około 10 ofert do tzw. usługi groupon następnie dokonywała ich rozliczeń. W czasie pobytu w salonie nadzorowała pracowników, sprawdzała okresowo czystość, niejednokrotnie uczestniczyła w zamawianiu towaru, rejestrowała klientów, wprowadzała ich dane kilkakrotnie odebrała przesyłki dla wnioskodawcy, brała udział dwukrotnie w szkoleniach dot. usług, podpisała kilka faktur (zeznania zainteresowanej – k. 30v, 32, 98 zeznania wnioskodawcy – k. 32-33, 97v, zeznania świadków: E. B. (1) – k. 94v-96v, I. D. (1) – k. 96v-97v).

Zainteresowana nie miała stałych godzin pracy, pracę wykonywała w domu lub salonie (...). Nie była kontrolowana co do rzeczywistego czasu wykonania zadań ani przez wnioskodawcę ani przez jego pełnomocnika. Sama ewidencjonowała czas pracy i podawała ilość przepracowanych godzin właścicielowi.

Zgodnie z kartą ewidencji czasu pracy P. R. dziennie pracowała od 1 do 8 godzin, zaś w sumie za miesiąc kwiecień 2014 roku wykazano 97 godzin, za miesiąc maj 2014 roku wykazano 87 godzin oraz za miesiąc czerwiec 2014 roku 4 godziny. Z powyższej ewidencji wynika również, iż ubezpieczona P. R. nie pracowała w soboty i w niedziele.

Zainteresowana P. R. od dnia 25 czerwca 2012 roku jest również zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika (...) S.A.

Do obowiązków ubezpieczonej u powyższego pracodawcy należało sprzedawanie sprzętu do laboratorium do firm przemysłowych np. do sanepidu. Przez większość czasu pracy zainteresowana wykonywała swoje obowiązki poza biurem. Teren podległy P. R. były to województwo (...), (...), część (...) i (...). Ubezpieczona pracowała 40 godzin w tygodniu, z tym że dzienny wymiar czasu pracy był różny. W sytuacji kiedy P. R. jeździła do R. lub T. czas pracy wynosił 10 godzin dziennie, zaś gdy miała spotkania handlowe w L. lub P. czas ten wynosił 3-4 godzin dziennie (uzasadnienie decyzji, umowa o pracę oraz pozostała dokumentacja złożona przez płatnika C. D. K. B. – a. ZUS, akta osobowe zainteresowanej – koperta k. 44 a.s., zeznania wnioskodawcy K. B. – k. 32 – 33 i 97 v. a.s., częściowo zeznania zainteresowanej P. R. – k. 30 v. – 31 v. i 98 a.s. oraz zeznania świadków E. B. (1) – k. 94 v. 96 v. a.s., I. D. (2) – k. 96 v. – 97 v. a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów z dokumentów, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy i zainteresowanej oraz świadków E. B. (1) i I. D. (2). Dowody te zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Sąd nie dał wiary w części zeznaniom zainteresowanej odnośnie świadczenia przez nią pracy na rzecz C. D. K. B. w wymiarze co najmniej 40 godzin tygodniowo gdyż przeczy temu pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy, który Sąd uznał za wiarygodny, a przede wszystkim zeznania wnioskodawcy i jego pełnomocnika, którzy wskazali, że nie byli zainteresowani taką ilością godzin oraz ewidencja czasu pracy, którą sama ubezpieczona prowadziła. Taka ilość godzin pracy, w świetle doświadczenia życiowego, wydaje się trudna do realizacji, wobec faktu drugiego zatrudnienia P. R. w pełnym wymiarze czasu pracy i jej miejscem zamieszkania poza siedzibą obu zakładów pracy.

Sąd nie uznał również za wiarygodne zeznań stron co do zadaniowego czasu pracy zainteresowanej, gdyż nie wynika on ani ze złożonych dokumentów jak również faktycznie wykonywanych obowiązków.

Dokumenty związane z zatrudnieniem zainteresowanej u płatnika składek C. D. K. B., jakkolwiek niekwestionowane co do ich prawdziwości, nie mogły stanowić samoistnej podstawy dla ustalenia faktycznych warunków spornego zatrudnienia P. R.. Na dokumenty te składały się m.in. umowa o pracę, zakres czynności, oraz karta ewidencji czasu pracy. Tymczasem okolicznością sporną w niniejszej sprawie było rzeczywiste ukształtowanie stosunku prawnego, wynikającego z tej umowy. Wobec tego zarówno dokumenty te, jak i dokumenty pozostające z nimi w związku, mogły stanowić jedynie przyczynek dla dokonywania ostatecznych ustaleń w spornym zakresie.

Podkreślić należy w tym miejscu, iż zainteresowana P. R. od dnia 25 czerwca 2012 roku była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika (...) S.A.

Wobec powyższego w ocenie Sądu trudno dać wiarę, że pracując w pełnym wymiarze czasu pracy P. R. pracowała również w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika (...) D. K. B.. Ponadto z zeznań wnioskodawcy oraz świadka E. B. (1) wynika, iż ubezpieczona nie była kontrolowana odnośnie czasu rzeczywiście wykonywanej pracy. Ponadto już z samej karty ewidencji czasu pracy zainteresowanej wynika, iż ubezpieczona swoich obowiązków u płatnika (...) D. K. B. nie wykonywała w pełnym wymiarze czasu pracy bowiem za miesiąc kwiecień 2014 roku wykazano 97 godzin, za miesiąc maj 2014 roku wykazano 87 godzin oraz za miesiąc czerwiec 2014 roku 4 godziny. Z powyższej ewidencji wynika również, iż ubezpieczona P. R. nie pracowała w soboty i w niedziele.

W powyższej sytuacji, zawarcie umowy o pracę na krótko przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienia do wypłaty świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, zdaniem Sądu stanowiło celowe działanie stron i miało na celu uzyskanie prawa do świadczeń z dodatkowego tytułu.

Podnieść również należy, iż w chwili zatrudnienia zainteresowanej przez (...) D. K. B. P. R. nie składała żadnych dokumentów związanych z jej wcześniejszym doświadczeniem zawodowym. Do złożenia takich dokumentów nie wzywał jej również pracodawca. Powyższa okoliczność wskazuje, iż pracodawca w ogóle nie był zainteresowany wcześniejszym przebiegiem kariery zawodowej zainteresowanej P. R..

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy, zainteresowanej, oraz świadków co do charakteru łączącego P. R. z (...) D. K. B. stosunku prawnego – umowy o pracę. W ocenie Sądu niewątpliwie P. R. wykonywała pewne czynności na rzecz pracodawcy (...) D. K. B. niemniej jednak nie były to czynności wykonywane na podstawie stosunku pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. B. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 12 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 roku, poz. 121) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne będące pracownikami w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Stosownie do treści art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym dotyczy więc wyłącznie pracowników faktycznie wykonujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy.

Istota sporu, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz odwołania, sprowadzała się do oceny czy umowa o pracę zawarta pomiędzy P. R. a K. B. miała rzeczywisty wymiar tj. czy powyższe podmioty faktycznie łączył stosunek pracy, a co za tym idzie, czy zainteresowana posiadała status pracownika oraz podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1.04.2014 r. , czy też zawarcie spornej umowy o pracę miało jedynie na celu umożliwienie jej włączenia do systemu ubezpieczeń społecznych ze statusem pracownika bez wykonywania wiążących się z tym obowiązków, na którym to stanowisku stanął organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Mając na względzie ustalony wyżej stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, iż strony nawiązały fikcyjny stosunek pracy, stwarzają szereg formalnych i faktycznych pozorów jego realizacji, zaś ich jednym zamiarem było włączenie zainteresowanej do systemu ubezpieczeń społecznych jako pracownika.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność jest wadą oświadczenia woli polegającą na świadomej, a przy tym ujawnionej wobec adresata i przez niego aprobowanej niezgodności pomiędzy treścią złożonego oświadczenia woli, dostępną dla innych uczestników obrotu, a rzeczywistą wolą osoby składającej to oświadczenie.

W wyroku z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie II UK 321/04 (opubl. OSNAP 2006 r., Nr 11-12, poz. 190) Sąd Najwyższy wskazał, że „umowę o pracę uważa się za zawartą, dla pozorów (art. 83 § 1 k.c.), jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy” (podobnie wyrok SN z dnia 12 maja 2011 roku w sprawie II UK 20/11 LEX nr 885004). Przy czym pozorność umowy o pracę (art. 83 k.c. w zw. z art. 300 k.p.) ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę (wyrok SN z dnia 5 października 2006 r. sygn. akt I UK 120/06 opubl. OSNP 2007/19-20/294, wyrok SN z dnia 8 lipca 2009 r. sygn. akt I UK 43/09 LEX nr 529772). „Podleganie ubezpieczeniu wynika z prawdziwego zatrudnienia, a nie z samego faktu zawarcia umowy o pracę (wyrok SN z dnia 19 października 2007 r. sygn. akt II UK 56/07, LEX nr 376433).

Stwierdzić należy, iż o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia, a nie zapis wynikający z treści zawartej umowy.

W wyrok z dnia 21 stycznia 2015 roku Sąd Apelacyjny w Gdańsku wskazał, iż „umowa o pracę jest umową starannego działania. Świadcząc umowę o pracę pracownik jest podporządkowany pracodawcy, co do czasu, miejsca i sposobu jej wykonywania. Stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. Po stronie pracownika musi istnieć chęć świadczenia pracy oraz możliwość jej świadczenia, a po stronie pracodawcy potrzeba zatrudnienia i korzystania z tej pracy za wynagrodzeniem. Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy, na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Należy zatem przyjąć, iż stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2015 roku, sygn. akt III AUa 445/14, LEX nr 1659044).

Podnieść w tym miejscu należy, iż Organ rentowy, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego może zakwestionować złożone dokumenty, jeżeli strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli (por. wyrok SN z dnia 18 stycznia 2010 roku w sprawie II UK 149/09, LEX nr 577848). Zawarcie umowy o pracę dla pozorów nie może bowiem rodzić skutków prawnych i stanowić podstawy do objęcia takiej osoby ubezpieczeniem społecznym pracowników.

Przenosząc powyższe rozważania na kanwę ustaleń faktycznych niniejszej sprawy należy wskazać, że łącząca wnioskodawcę oraz zainteresowaną umowa oraz sposób wykonywania czynności nie spowodowały nawiązania stosunku pracy. Ubezpieczona nie była w żaden sposób podporządkowana wnioskodawcy, a przez to nie miała faktycznie określonego czasu pracy. Jej praca nie była również określona zadaniowo.

W sprawie nie zostało wykazane, aby powierzona sporną umową z dnia 1.04.2014r. pracę zainteresowana wykonywała zgodnie z jej treścią tj. codziennie, stale i w określonym wymiarze. Nawiązanie stosunku pracy następuje poprzez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez pracodawcę i pracownika niezależnie od jego podstawy prawnej. Stosunek pracy charakteryzuje się pewnymi szczególnymi cechami, które odróżniają go od innych stosunków prawnych zbliżonych do niego, a w szczególności umowy o dzieło, czy umowy zlecenia. Są to m.in. podporządkowanie pracodawcy. Istotą stosunku pracy jest również to aby praca odbywała się pod kierownictwem pracodawcy i by pracownik stosował się do jego poleceń związanych zwłaszcza z organizacją i przebiegiem pracy. Należy wskazać, iż powstały pomiędzy stronami stosunek, wynikający z umowy, takich cech nie posiadał.

Wnioskodawca i jego pełnomocnik wielokrotnie podkreślali, iż byli zainteresowani zawarciem umowy zlecenia, nie interesował ich sposób, czas wykonania umowy a jedynie wymierne efekty. Wnioskodawca zeznał, iż nie kontrolował zainteresowanej, nie sprowadzał jak pracuje, co robi, ewentualny kontakt nie był codzienny i wynikał z potrzeby konsultacji czy zainteresowania. Okoliczności te zostały również potwierdzone przez P. R., która zeznała, iż ze strony pracodawcy nie było typowej kontroli, lecz zainteresowanie podjętymi działaniami. Nie odczuwała wzajemnych relacji jako podporządkowania i kontroli, lecz na zasadzie współpracy (k. 98).

Zainteresowanej w niniejszej sprawie można również zarzucić, iż w momencie zawierania umowy z C. D. wiedziała, iż dzięki temu wynika kolejny tytuł ubezpieczeniowy umożliwiający korzystanie jej ze świadczeń społecznych.

Dla powyższej oceny nie bez znaczenia jest również okoliczność, iż zainteresowana P. R. od dnia 25 czerwca 2012 roku była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika (...) S.A.

Zdaniem Sądu Okręgowego P. R. rzeczywiście wykonywała określone czynności na rzecz C. D. K. B. niemniej jednak były to czynności wynikające z innego stosunku prawnego niż umowa o pracę.

Należy w tym miejscu również zwrócić uwagę na pogląd wypracowany przez Sąd Najwyższy, zgodnie z którym dokument w postaci umowy nie jest niepodważalnym dowodem na to, że osoby podpisujące go, jako strony, faktycznie złożyły niewadliwe oświadczenie woli o treści zapisanej w tym dokumencie (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 roku, sygn. I UK 43/10 oraz z dnia 5 czerwca 2009 roku, sygn. I UK 21/09).

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż skutki prawne wynikające z zawartej umowy o pracę w istocie nie zostały osiągnięte, zaś konsekwencją oświadczenia woli złożonego dla pozoru jest jego nieważność.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczona nie wykonywała pracy w ramach kwestionowanego stosunku pracy. W tej sytuacji ZUS prawidłowo przyjął, że P. R. jako pracownik u C. D. K. B. nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 kwietnia 2014 roku.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.